

20. neděle v mezidobí B

*Nechovejte se tedy nerozumně,
ale mějte na mysli, co je vůle Páně. (Ef 5,17)*

První čtení

Příslaví 9,1-6

Moudrost si zbudovala palác, opřela jej o sedm sloupů. Pobila dobytek, smísila víno, připravila také svůj stůl. Poslala své služebnice volat z vyvýšenin města: Kdo je nezkušený, ať sem přijde, kdo je bez rozvahy, toho chci učit. Pojdte, můj pokrm jezte, víno, mnou nalité pijte! Nechtě dětinství, a budete žít, po cestě poznání chodte!

Druhé čtení

Efesanům 5,15-20

Dávejte dobrý pozor, bratři a sestry, jak se máte chovat, ne jako nemoudří, ale jako moudří; dobře využijte času, protože žijeme ve zlých dobách. Nechovejte se tedy nerozumně, ale mějte na mysli, co je vůle Páně. Neopíjejte se vínem, vede to jen k výstřednostem, ale dejte se naplnit Duchem. Když mezi sebou mluvíte, (užívejte slov) ze žalmů, chvalozpěvů a duchovních písní; ze srdce zpívejte a hrejte Pánu. Děkujte stále Bohu Otci za všechno ve jménu našeho Pána Ježíše Krista.

Evangelium

Jan 6,51-59

Ježíš řekl zástupům: "Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, obětované za život světa." Židé se mezi sebou přeli a říkali: "Jak nám tento člověk může dát jíst svoje tělo?" Ježíš jim řekl: "Amen, amen, pravím vám: Když nebudete jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný, a já ho vzkřísím v poslední den. Vždyť mé tělo

je skutečný pokrm a má krev je skutečný nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. Jako mne poslal živý Otec a já žiji z Otce, tak i ten, kdo jí mne, bude žít ze mne. To je ten chléb, který sestoupil z nebe; ne takový, jaký jedli otcové, a umřeli. Kdo jí tento chléb, bude žít navěky."

K zamyšlení

Ústředním motivem, který prochází skrze všechna dnešní čtení je Boží nabídka lidem, aby měli podíl na jeho plnosti života. Nejvíce zřetelná je tato nabídka v Ježíšově řeči v evangeliu. Nejedná se o jen tak ledajaký chléb, který Ježíš rozdává, ale sám Ježíš se označuje za chléb života, což se v textu označuje jako "tělo" a "krev", což znamená jeho osobu. Kristus nechce být jakýmsi zlým a kategorickým Bohem, ale dobrovolným darem v podobě chleba a dokonce dopouští, že s ním buď zacházíme s opatrností nebo zase bez respektu.

Chléb potřebujeme k životu. Pro nás a pro naše rodiny si na "denní chléb" vyděláváme tvrdou prací a námahou. Znamená to více než pokrm, znamená to střechu nad hlavou, ošacení, jistý blahobyt. Ten, kdo chléb má je mocný vůči těm, kteří chléb nemají, je pro ně určitým ohrožením, neboť s nimi může manipulovat nebo je zneužívat. Také Ježíš věděl o této síle chleba, která také jemu byla k dispozici. Věděl také o pokušení použít tento prostředek, aby unikl kříži.

Současně si byl vědom lidské potřeby, kde hlad po chlebu znamená hlad po životě. Jde mu více než o materiální blahobyt. "Když duše hladoví, nenasytí ji blahobytem." Ježíšův "chléb" je více než pokrm, který slouží k utišení hladu. Je to utišení našich nejhlubších tužeb.

Jak se může pro mne stát Ježíš v takto rozsáhlém smysle chlebem? Pokud se mu otevřu, pokud ho nechám, aby se stal součástí mého osobního života; kde se mne dotkne, tam roste poznání, že je mým posláním, abych dále rozdával chléb, který jsem sám dostal a tím se pro ostatní stal chlebem. Když mne Ježíš nasytil, mohu přispět k nasycení dalších. Stejně jako bochník chleba, který dostaneme a podělíme se o ně, aby nás a ostatní posilnil. Chléb, který se nedělí, pokazí se. Patří k podstatě chleba dělit se a dávat se mnohým. Díky tomu zůstávají na živu ti, kteří dávají a ti, kteří přijímají. To je obraz tajemství eucharistie.

lámeme chléb
žijeme
učíme se dávat

s muži
s ženami
se starými
s šedivými
s děvčaty
a mladíky
se smutnými
s tázajícími
se směřujícími se

se směřujícími se
se šťastnými
naříkajícími

lámeme chléb
žijeme
učíme se dávat

s unavenými
se slabými
s chudými
a nasycenými
s velkými
a malými

s čekajícími
doufajícími
váhajícími
otevřenými
s těmi co vědí
s těmi co mlčí

lámeme chléb
žijeme
učíme se dávat

(Wolfgang Schmölders)